

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 468/2020-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou Mgr. Alicou Mendlovou, Riečna 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 236/2016 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 236/2016 **bolo porušené** právo sťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Piešťany sa v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 236/2016 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **2 000 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Piešťany **p o v i n n ý** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Piešťany **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **375,24 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. júna 2020 domáha vyslovenia porušenia práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 236/2016. Sťažovateľ navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznať mu primerané finančné zadostučinenie 10 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 14 C 236/2016 vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručенou okresnému súdu 22. decembra 2016 domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území [REDAKOVANÉ], zapísaných na [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sporné nehnuteľnosti“) a nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanej – [REDAKOVANÉ], zakáže previesť na iného, zaťažiť a scudziť spoluvlastnícky podiel na sporných nehnuteľnostiach. Okresný súd uznesením č. k. 14 C 236/2016 z 23. januára 2017 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Na odvolanie sťažovateľa Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 26 Co 79/2017 z 21. apríla 2017 uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil. Následne boli vo veci nariadené tri pojednávania, ktoré sa neuskutočnili z dôvodu ich odročenia, resp. z dôvodu zmeny ich termínu. Na pojednávaní uskutočnenom 16. decembra 2020 okresný súd po vypočutí strán a vykonaní dokazovania odročil pojednávanie pre účely vyhlásenia rozsudku. Na pojednávaní 12. januára 2021 okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorým prikázal sporné nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcu (sťažovateľa, pozn.) s povinnosťou zaplatiť žalovanej primeranú náhradu.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta prietahy v napadnutom konaní, okresnému súdu vytýka, že *„od podania žaloby sa nekonalo ani jedno pojednávanie a konanie súdu je plné pochybení“*. Okresný súd vo veci nariadil niekoľko pojednávanií, ktoré však zakaždým zrušil. Podľa sťažovateľa prietahmi je ohrozená vymožitelnosť jeho práva, keďže okresný súd nevyhovel ani jeho návrhu na neodkladné opatrenie.

Okresný súd taktiež nesprávne vyčíslil súdny poplatok na dvojnásobnú sumu, keď doručil sťažovateľovi výzvu na úhradu súdneho poplatku v sume 4 019,50 eur, ktorý sťažovateľ musel uhradiť. Až následne mu bola čiastka 2 680 eur vrátená, čím okresný súd predĺžil napadnuté konanie a ohrozil schopnosť sťažovateľa uhradiť súdny poplatok, keďže na jeho zaplatenie si musel sťažovateľ požičať.

Sťažovateľ podal 17. októbra 2019 sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorú predseda okresného súdu v odpovedi na sťažnosť z 13. novembra 2019 vyhodnotil ako dôvodnú a vo veci nariadil dohľad. Aj napriek nariadenému dohľadu sa sťažovateľ stále nevie domôcť svojich práv.

Sťažovateľ je toho názoru, že spôsobenými prietahmi boli porušené jeho ústavné práva a súčasne mu bola spôsobená ujma znehodnotením nehnuteľnosti, keďže *„sťažovateľovi je bránené vo vykonávaní údržby a opráv, pričom nekonaním sa škoda neustále zväčšuje, pritom sťažovateľ*

už teraz odhaduje výšku investícií na odstránenie škôd na 10 000 Eur“. Sťažovateľ sa preto domnieva, že „primeranou náhradou škody spôsobenej mi postupom Okresného súdu Piešťany je 10 000.- EUR čo predstavuje vzniknutú škodu od podania žaloby po podanie tejto sťažnosti“.

II.

Vyjadrenia účastníkov

4. Na výzvu ústavného súdu sa podaním č. k. Spr 574/20 z 29. januára 2021 vyjadril k ústavnej sťažnosti predseda okresného súdu, v ktorom uviedol, že okresný súd eviduje sťažnosť účastníkov konania na prietahy v napadnutom konaní pod sp. zn. Spr 594/19, na základe ktorej bol nariadený dohľad nad plynulosťou konania. Vzhľadom na skutočnosť, že vec je rozhodnutá a vo veci sa konalo priebežne, považuje výšku uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 eur za neprimeranú. Aj v súlade s judikatúrou ústavného súdu došlo vydaním rozhodnutia k odstráneniu stavu právnej neistoty. Zároveň uviedol, že netrvá na uskutočnení ústneho pojednávania o prijatej ústavnej sťažnosti a súhlasí s jeho upustením.

5. Sťažovateľ možnosť zaujať stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 29. januára 2021 v lehote určenej ústavným súdom nevyužil.

6. Podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej ústavnej sťažnosti, pretože na základe podaní účastníkov a predloženého spisu okresného súdu sp. zn. 14 C 236/2016 je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. Navyše, okresný súd na uskutočnení ústneho pojednávania netrvá a sťažovateľ bol o možnosti postupu podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde oboznámený vo výzve na zaujatie stanoviska k vyjadreniu okresného súdu zo 4. februára 2021.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných

slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním, o postavení jeho sudcov a ich bezúhonnosť ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon o ústavnom súde.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

12. Sťažovateľ sa svojou ústavnou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

14. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť vecí, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

16. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expresis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného

zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní. Napríklad povinnosť súdu konať bez prietáhov vyplýva z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z ustanovení § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z ustanovení § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán, aj z § 179 ods. 1, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

17. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, predmetom napadnutého konania je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva prikázaním veci do výlučného vlastníctva žalobcu za náhradu. Ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie tvorí bežnú a štandardnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, teda nie je po právnej stránke zložitá a nevykazuje ani faktickú zložitost' súvisiacu s potrebou znaleckého dokazovania, ktoré nebolo okresným súdom nariadené.

18. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prietahom.

19. V súvislosti s návrhom sťažovateľa na neodkladné opatrenie a odvolaním sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o jeho zamietnutí ústavný súd pripomína, že podľa jeho právneho názoru využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie jeho práv v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (m. m. I. ÚS 31/01). Zároveň dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných prietáhov v prípade, keď súd o procesných návrhoch sťažovateľa konal a rozhodoval bez zbytočných prietáhov (napr. II. ÚS 41/00).

20. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietáhov v doterajšom priebehu konania, pričom vychádzal z ústavnej sťažnosti, jej príloh a z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 14 C 236/2016.

21. Ústavný súd zistil tento priebeh konania:

- 22. decembra 2016 – okresnému súdu doručená žaloba sťažovateľa spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia,
- 23. januára 2017 – okresný súd vydal uznesenie, ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a súčasne uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh,
- 13. februára 2017 – okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na neodkladné opatrenie,
- 21. februára 2017 – okresný súd vydal uznesenie, ktorým uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie,
- 29. marca 2017 – vec predložená okresným súdom krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní,
- 21. apríla 2017 – krajský súd uznesením potvrdil uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia,

- 26. apríla 2017 – spis vrátený krajským súdom okresnému súdu,
- 3. mája 2018 – okresnému súdu doručený návrh žalovanej na ustanovenie znalca,
- 16. mája 2018 – výzva okresného súdu sťažovateľovi na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu,
- 13. júna 2018 – okresnému súdu doručený nesúhlas sťažovateľa s výškou vyrubeneho súdneho poplatku a žiadosť o opravu výzvy,
- 26. júna 2018 – okresný súd vydal uznesenie, ktorým vrátil sťažovateľovi súdny poplatok v sume 2 680 eur, a uznesenie, ktorým vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe,
- 17. septembra 2018 – okresnému súdu doručená odpoveď na lustráciu žalovanej,
- 17. apríla 2019 – nariadenie termínu pojednávania okresným súdom na 17. október 2019,
- 17. októbra 2019 – uznesenie okresného súdu, ktorým odročil pojednávanie na 21. apríl 2020 z dôvodu čerpania dovolenky zákonnou sudkyňou,
- 8. apríla 2020 – upovedomenie okresného súdu o zmene nariadeného termínu pojednávania z dôvodu zabránenia rizika šírenia COVID-19 na 17. december 2020,
- 2. septembra 2020 – upovedomenie okresného súdu o zmene nariadeného termínu pojednávania z dôvodu nevyhnutného plánovaného lekárskeho vyšetrenia zákonnej sudkyne na 18. marec 2021,
- 9. októbra 2020 – upovedomenie okresného súdu o zmene nariadeného termínu pojednávania z dôvodu výkonu dohľadu predsedu okresného súdu nad plynulosťou konania na 16. december 2020,
- 16. decembra 2020 – uskutočnenie pojednávania okresným súdom, ktoré bolo odročené na 12. január 2021 pre účely vyhlásenia rozsudku,
- 12. januára 2021 – uskutočnenie pojednávania, na ktorom okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil meritórny rozsudok.

22. Ústavný súd z priebehu napadnutého konania zistil, že okresný súd bol nečinný od 26. apríla 2017, keď mu bol spis vrátený krajským súdom, do 16. mája 2018 (takmer 13 mesiacov). Okresný súd bol opakovane dlhodobo nečinný od 17. septembra 2018 do 16. decembra 2020 (27 mesiacov), pričom v uvedenom období okresný súd iba nariaďoval termíny pojednávania, a to s dlhým časovým odstupom, a tieto následne menil. Dôsledkom uvedeného postupu okresného súdu bolo, že prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až 16. decembra 2020, teda po štyroch rokoch od začatia konania. Z uvedeného vyplýva, že celkové obdobie, počas ktorého bol okresný súd nečinný, resp. konal neefektívne, predstavuje takmer 40 mesiacov, pričom túto dobu treba z ústavnoprávneho hľadiska považovať za neakceptovateľnú a ničím neospravedliteľnú. Nemožno sa preto stotožniť s tvrdením predsedu okresného súdu, že vo veci sa konalo priebežne.

23. Ústavný súd konštatuje, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna, nesústredená a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou (dohovorom) zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ na neho obrátil s návrhom, aby o jeho veci rozhodol (m. m. I. ÚS 688/2014).

24. Vyrubenie súdneho poplatku v nesprávnej výške, na ktoré sťažovateľ poukázal v sťažnosti, ústavný súd hodnotí ako nesústredenú činnosť okresného súdu, táto skutočnosť samotná však nemala významný dopad na celkovú dĺžku napadnutého konania.

25. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutom konaní okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom, ktoré boli spôsobené nečinnosťou a neefektívnou činnosťou okresného súdu. Z uvedených dôvodov ústavný súd vyslovil porušenie práva s'ťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

26. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

27. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu označeného práva s'ťažovateľa podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal, aby okresný súd v napadnutom konaní konal bez zbytočných priet'ahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej s'ťažnosti s'ťažovateľa právoplatne skončená (bod 2 výroku tohto nálezu).

28. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

29. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže priznať s'ťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

30. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej s'ťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

31. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná s'ťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody s'ťažovateľa, je povinný s'ťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

32. S'ťažovateľ v ústavnej s'ťažnosti žiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 eur, čo odôvodnil ujmom (škodou) spôsobenou znehodnotením sporných nehnuteľností v dôsledku vzniknutých priet'ahov.

33. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

34. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie prípadná náhrada škody (III. ÚS 75/01, IV. ÚS 15/03). Argumentáciu s'ťažovateľa týkajúcu sa reparácie škody spôsobenej znehodnotením nehnuteľností preto nebolo možné vziať do úvahy.

35. Vzhľadom na celkovú dobu nečinnosti a neefektívnej činnosti okresného súdu, berúc do úvahy, že sťažovateľ sa o predĺženie tejto doby nijako nepričinil, a zohľadňujúc aj konkrétne okolnosti prípadu a v neposlednom rade aj naplnenie princípu spravodlivosti, ústavný súd považoval priznanie sumy 2 000 eur za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

36. Ústavný súd nevyhovel časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku nálezu).

VI. Trove konania

37. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

38. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti požiadal o priznanie náhrady trov konania, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Keďže sťažovateľ trovy konania do dňa rozhodnutia ústavného súdu nevyčísli, ústavný súd mu priznal náhradu trov konania, ktoré vyplývajú z obsahu spisu. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2020 (prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné vyhotovenie ústavnej sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 177 eur, t. j. spolu 354 eur, čo spolu s režijným paušalom za dva úkony [2 x 10,62 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky), t. j. 21,24 eur] predstavuje sumu 375,24 eur. Trovy právneho zastúpenia boli preto priznané v celkovej sume 375,24 eur, tak ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu (bod 4 výroku nálezu).

39. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

40. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2021

Robert Šorl
predseda senátu